

Οι σφαίρες του Κράτους, που σκόρπισαν το θάνατο, στις 6 Δεκέμβρη στα Εξάρχεια, έριξαν και τα τελευταία προσχήματα της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Αποκάλυψαν το αληθινό της πρόσωπο. Το πρόσωπο της καταστολής κάθε συμπεριφοράς που με οποιοδήποτε τρόπο αμφισβητεί το κανονιστικό πλαίσιο ενός καθεστώτος ταξικής εκμετάλλευσης.

Ο αστυνομικός που τράβηξε τη σκανδάλη, ενσάρκωσε μονομιάς στο πρόσωπο του όλους τους κατασταλτικούς ρόλους που το κράτος έχει μοιράσει σε διαφορετικά πρόσωπα. Έπαιξε το ρόλο του μπάτσου-χαφιέ (παρακολουθούσε τις κινήσεις του μαθητή –θύματος του), το ρόλο του ψυχολόγου-κοινωνιολόγου –εγκληματολόγου(διέγνωσε αποκλίνουσα συμπεριφορά που δεν ταιριάζει σε γόνο εύπορης οικογένειας και τον κατέταξε στους εν δυνάμει τρομοκράτες). Αλλά και το ρόλο του εκπαιδευτικού (ο μαθητής σύμφωνα με τον μπάτσο ήταν απροσάρμοστος στο σχολείο και είχε κακές επιδόσεις). Η συνέχεια αναμενόμενη: ο μπάτσος ενδύεται το ρόλο του δικαστή(ο μαθητής καταδικάζεται σε θάνατο) και τέλος του δήμιου(ο μαθητής εκτελείται).

Όταν ξεσηκώνεται η θύελλα των αντιδράσεων της νεολαίας, ενάντια στην αστυνομία, το κράτος μοιράζει τους ρόλους πάλι στους φυσικούς τους κατόχους: στους δημοσιογράφους, που απαιτούν επιβολή της τάξης, στους ειδικούς επιστήμονες που αναλύουν το φαινόμενο της εξέγερσης, και προτείνουν μέτρα καταστολής, στους δημάρχους που ανησυχούν για την προστασία της «όμορφης και πεντακάθαρης» πόλης τους, στους συνδικαλιστές που θέλουν να εμποδίσουν την βάση των συνδικάτων να ενωθεί με τους εξεγερμένους, στους παρακρατικούς μεταμφιεσμένους σε αγανακτισμένους πολίτες που συνδράμουν το έργο της Αστυνομίας, στους αστυνομικούς που κτυπούν και συλλαμβάνουν και τέλος τους δικαστές που απαγγέλουν κατηγορίες και προφυλακίζουν.

Παρ' όλα αυτά η αντίσταση των εξεγερμένων ξεπερνάει κάθε προηγούμενο. Για πρώτη φορά αυτοί που αισθάνονται ότι δεν έχουν μέλλον στην κοινωνία του χρήματος, του εμπορεύματος, της εκπαιδευτικής, οικογενειακής της φυλετικής και ταξικής καταπίεσης, εξεγέρθηκαν τόσο μαζικά σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας: Μαθητές δημοσίων και ιδιωτικών σχολείων, φοιτητές, άνεργοι, άστεγοι, εργαζόμενοι έλληνες και μετανάστες επιτέθηκαν σε αστυνομικά τμήματα και δημόσια κτήρια, σε τράπεζες, και πολυκαταστήματα, στα σύμβολα του πλούτου και της εξουσίας και όχι μόνο αυτό, αλλά προχώρησαν σε αρπαγές εμπορευμάτων, παίρνοντας έτσι πίσω ένα μέρος από την κλεμμένη υπεραξία που παράγουν οι μισθωτοί-σκλάβοι όλης της γης. Ο θυμός που προκαλεί η εκπαιδευτική και η οικογενειακή καταπίεση, ενώθηκαν με την απόγνωση που γεννάει η φτώχεια, η ανεργία, η ακρίβεια των τιμών, η μίζερη καθημερινότητα της εργασιακής πειθαρχίας και των εξοντωτικών ρυθμών εργασίας.

Αυτή η νέα γενιά των εξεγερμένων, πλέον, δεν θα πρέπει να ζητήσει τίποτα λιγότερο από την καταστροφή όλων των αστικών θεσμών και κοινωνικών σχέσεων: ατομική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, μισθωτή εργασία, κυβέρνηση, κοινοβούλιο, κόμματα, αστυνομία, στρατός, δικαστήρια, υπαλληλική γραφειοκρατία, εκκλησιαστικές και δημοτικές αρχές, εκπαιδευτικό σύστημα και κάθε μορφή ιεραρχίας και εξουσίας.

Στη θέση όλων αυτών θα μπου οι γενικές συνελεύσεις γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία στα πανεπιστήμια, στις γειτονιές. Από όπου θα εκλέγονται συμβούλια άμεσα ανακλητών αντιπροσώπων σε επίπεδο πόλης, περιφέρειας και ολόκληρης της χώρας και τα οποία θα στηρίζονται στο ένοπλο προλεταριάτο. Άμεσος στόχος του κινήματος θα είναι η δημιουργία ελεύθερης εκπαίδευσης, χωρίς εξετάσεις, βαθμούς, ποινές, με ελεύθερη διαμόρφωση των σχολικών προγραμμάτων από τις γενικές συνελεύσεις των μαθητών, των καθηγητών και των γονέων και ελεύθερη πρόσβαση της γνώσης σε όλους τους ανθρώπους με στόχο την κατάργηση της διάκρισης χειρωνακτικής και διανοητικής εργασίας.

Οι συνελεύσεις γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης θα αποφασίζουν για τα ζητήματα της παραγωγής και διανομής των προϊόντων, σύμφωνα με την αρχή από τον καθένα σύμφωνα με τις ικανότητες και τα ταλέντα του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του και τις επιθυμίες, προσπαθώντας βέβαια να εναρμονίζονται μέσα από ελεύθερη συζήτηση οι επιθυμίες όλων.

Τέλος είναι απαραίτητη η σύνδεση με επαναστατικά κινήματα όλων των χωρών του κόσμου, με σκοπό την δημιουργία μιας παγκόσμιας δημοκρατίας των εργατικών συμβουλίων που θα καταλήγει στην αταξική κομμουνιστική κοινωνία.